

РЕШЕНИЕ

№ 25175

гр. София, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5598** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН. Образувано е по жалба на "Междучасие 500" ООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1510, р-н П., [жк], [улица], представлявано от М. Н. К. – управител, чрез адвокат Т. Н. Н., срещу Решение № 1067 от 20.03.2025 г., постановено по АНД № 820/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 7 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 800080-F787739/03.12.2024 г., издадено от Ю. С. Г. - В. - Директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. В касационната жалба са наведени доводи, че дружеството не е реализирало облагаем оборот, изискващ регистрация по ЗДДС, тъй като дейността му е в сферата на предоставяне на образователни услуги под формата на частни уроци. Поддържа се, че тази дейност не е подчинена на лицензионен и/или разрешителен режим, т.е. упражняването и е свободно, без да е необходим специален ред за това. Позовава се на Решение на СЕС от 14.06.2007 г. по дело С-445/05. Излагат се съображения, че съдът в своето решение не е взел предвид възраженията относно изтекла погасителна давност на основание чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като е изтекъл срокът за образуване на административно наказателно производство и не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на 3 /три/ месеца, като въз основа на това образуваното производство следва да се прекрати. Обосновава се, че датата на извършване на вмененото нарушение, а именно посочената в АУАН

дата е неправилна, а същата се явява задължителен реквизит съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 от ЗАНН. Твърди се, че не е съобразено надлежното оправомощаване и компетентност на издателя на АУАН и на НП, доказващо правомощията относно издаване на АУАН и НП към момента на съставянето му, включително териториалната компетентност. Счита се, че в нарушение на чл. 42, т. 3 от ЗАНН, в АУАН и НП не е конкретизирана датата, на която е достигнат облагаемият оборот, което е съществено за определяне на момента, в който възниква задължението за подаване на заявление за регистрация. Липсата на тази информация нарушавало правото на защита на жалбоподателя и водило до неяснота относно състава на нарушението. Обосновава се, че в конкретния случай не е налице влязъл в сила акт за регистрация по чл. 102 ЗДДС. Твърди, че дружеството не е имало намерение да избегне регистрация по ЗДДС и всички плащания, извършвани и получавани от дружеството са били по банков път. По тези подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението на първоинстанционния съд и да отмени наказателното постановление. В условията на евентуалност, се прави искане съдът да отмени решението и санкцията да бъде намалена до минималната законоустановена или да върне делото за ново разглеждане. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юр. Г., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Подробни съображения излага в представения отговор на касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно, прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на подадената касационна жалба.

Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил НП № 800080-F787739/03.12.2024 г., издадено от Ю. С. Г. - В. - Директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на "Междучасие 500" ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 28.08.2024 г. при извършена проверка от служители на ТД на НАП - С. по реда на чл. 102 от ЗДДС, обхващаща периода 01.06.2022г. – 31.05.2024г., е установено, че дружеството "Междучасие 500" ООД, в качеството си на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнало облагаем оборот в размер на 100 000 лв. за период, не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец / в редакция в сила за 2023г./. Нарушението е установено в сградата на отдел "Регистрация" при ТД на НАП С., находяща се в [населено място], [улица], в хода на извършване на проверката на жалбоподателя, възложена с резолюция за извършване на проверка. За резултатите от проверката е издаден Протокол по ЗДДС. В хода на проверката от представените счетоводни документи на дружеството е установено, че "Междучасие 500" ООД е реализирало облагаем оборот за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в размер на 106 904. 10 лв. в периода 01.08.2022г. – 31.07.2023г. В 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът, т.е. до 07.08.2023г., а и до констатиране на нарушението на 28.08.2024г., от

дружеството не е било подадено заявление за регистрация по ЗДДС. Във връзка с направените констатации по-горе е съставен АУАН, на базата на който е издадено наказателното постановление. С НП е ангажирана административната отговорност на жалбоподателя, като на основание чл. 178 от ЗДДС му е наложена имуществена санкция в размер 1000 лв. за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК. Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН, в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, както се твърди в жалбата. Изложил е мотиви, че е безспорно установена датата на нарушението, а именно 07.08.2023г. - денят следващ изтичането на 7 дневния срок, считано от 31.07.2023г. Прието е също така, че визираното в наказателното постановление административно нарушение е безспорно установено, като същото не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Касационната инстанция, извършвайки служебна проверка, съобразно установените в АПК задължения, установи, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. На базата на събраните в производството по делото доказателства съдът е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е стигнал до краен правен извод за неоснователност на жалбата. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

По повод възражението за изтекла погасителна давност следва да се има предвид следното: Нарушението, за което санкциониран касационният жалбоподател, е на данъчното законодателство. Съгласно чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако са изтекли две години от извършване на нарушението. Съгласно ТР № 4/29.03.2021 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2019 г. на ОСС от I и II колегии на ВАС, откриването на нарушителя по смисъла на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН значи установяване и индивидуализиране на физическото, респ. на физическото лице, което е отговорно за противоправното деяние, осъществяващо състав на административно нарушение. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото оттогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените признаци от обективна и субективна страна по определен състав. От данните по делото става ясно, че на дружеството – касатор е била извършена проверка, в резултат на която бил постановен Акт за регистрация по ЗДДС от 28.08.2024г. на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Следователно 28.08.2024 г. е най – късната дата, на която нарушителят е бил открит. Към този момент е било установено, че за жалбоподателя са били налице условията за регистрация по ДДС, защото е надвишил установения от закона оборот. Следователно издаденият на 12.09.2024г. АУАН, поставил началото на административнонаказателното производство, не е съставен извън срока по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН. НП е издадено на 03.12.2024г. - също в срок. Предвид седалището на дружеството няма основание да се приеме, че контролните органи са действали извън пределите на териториалната си компетентност.

Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в действащата му към датата на деянието редакция (ДВ, бр. 58 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.), всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията

на страната, с облагаем оборот 100 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

Безспорно дружеството - "Междучасие 500" ООД се явява данъчно задължено лице по смисъла с оглед на това, че има облагаем оборот за периода над 100 000 лева. Неоснователно е твърдението в жалбата, че дейността на дружеството попада в обхвата на нормите на чл. 1 и/или 2 от ЗДДС, доколкото предмета на дейност на дружеството е следният – предоставяне на образователни услуги под формата на частни уроци по математика и български език от квалифицирани преподаватели, съответстващи на училищното образование. За да е налице освободена доставка по т. 1 следва задълженото лице да представлява субект по буква „а“ или по буква „б“ - институция в системата на предучилищното и училищното образование по ЗПУО, институция в системата на професионалното образование и обучение по Закона за професионалното образование и обучение, доставчик на обучение за придобиване на ключови компетентности, включени в списък, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта или културно-просветни или научни институции или висше училище по Закона за висшето образование. Не е налице и хипотезата по т.2, тъй като услугите, предоставяни от дружеството не представляват „частни уроци“, по смисъла на закона. Услугите се предоставят от името на дружеството, а не от преподавател за негова сметка и на негова отговорност, поради което разпоредбата на чл. 41, т. 2 от ЗДДС не е приложима. Съгласно чл. 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112 освободени са частните уроци, давани от преподавателски кадри и съответстващи на училищното и университетското образование. За да бъдат определени като частни уроци, услугите по обучение следва да са предоставени от преподавателски кадри за тяхна сметка и на техен риск (т. 30 от решение по дело C-445/05 по тълкуване на чл. 13, А, параграф 1, буква й) от Шеста директива). В този смисъл е и решението от 28 януари 2010 година на Съда на ЕС по дело C-473/08, т. 53 и 53, на което се позовава касационният жалбоподател. Затова, независимо, че извършва дейност, свързана с образованието, предоставяните услуги попадат в облагаемите с данък върху добавената стойност и формират облагаем оборот по чл. 96, ал.2 от ЗДДС. При установените обстоятелства правилно е преценено от районният съд, че са били налице основания за ангажиране отговорността на дружеството. Изцяло се споделят изводите на районния съд, че не са налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, както и за правилната индивидуализация на наложеното наказание.

По тези съображения касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Воден от горното на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК, Административен съд София – град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1067 от 20.03.2025 г., постановено по АНД № 820/2025 г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА „Междучасие 500“ ООД да заплати на Териториалната дирекция на Национална

агенция за приходите - С. сумата от 100 /сто/ лева разноси по делото.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване